

Vinh Long, March 74
Lưu Vĩnh Truôi
Đương

CHONGUỒI tình lữ

Hoàng Nguyên

Em

Khóc mà chi, yêu thương qua rồi, Than mà chi, có ngăn được xót

xa? Tiếc mà chi, những phút bên người, Thương mà chi, nhắc chi chuyện đã

qua? Anh giờ đây, như là chim rã rời cánh, biết bay phương trời

nao? Em giờ đây, như cành hoa trót tả toi, đón đưa ngọn gió

nào? Minh nào ngờ, tình rơi như lá rơi, Ngày tình đây, vòng tay ôm quá

G.P. số 3694/BTT/PHNT
ngày 01-9-1970

CẤM :

- trích dịch in lại
- in thành tập
- in tân cổ giao duyên
- in bỏ túi v.v.

lời, Đè giờ này, một người khóc đêm thâu, một người nén cơn đau, nghe mưa mà cúi

đầu. Thế là hết, nước trôi qua cầu, Đã chìm sâu, những tháng ngày đắm

mê, Thôi đành quên, những tiếng yêu đầu, Những lời yêu ấy nay đã quá

xa, Nẻo đường cũ, giăng đầy mưa, khuất mù lối, khiến nên tình đành

lỡ, Ta giờ đây, như rừng thu, nắng lịm với chiếc lá vàng cuối

mùa Khóc mà ...mùa Khóc mà chi, yêu thương quá rồi, Than mà chi, có ngăn được xót

xa? Tiếc mà chi, những phút bên người, Thương mà chi, nhắc chi chuyện đã qua?

Bản CHO NGƯỜI TÌNH LỠ của Hoàng-Nguyên
do tác giả xuất bản và giữ bản quyền